

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.I.882/2008/6. szám.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Budapesten, 2009. év március hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A csalás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntető ügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Gödöllői Városi Bíróság 5.B.814/2004/29. számú, valamint a Pest Megyei Bíróság 3.Bf.368/2007/8. számú ítéletét **hatályában fenntartja.**

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztői, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A terheltet a Gödöllői Városi Bíróság a 2007. március 20. napján kelt 5.B.814/2004/29. számú ítéletével bűnösnek mondta ki folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében, és ezért egy év három hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette, és vele szemben 3.415.000 forint összegű vagyonek kobzást rendelt el; a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Az ítéleti tényállás lényege a következő:

A terhelt hosszabb ideje kezelte F.A. megbízásából annak bankszámláját.

F.A. 2002. január 22. napján reggel 6 óra 40 perckor elhunyt. Vagyonának örököse unokaöccse volt.

A terhelt az örökhagyó bankszámlájáról - annak halála után, de ugyanazon a napon - átutaltatott 3.400.000 forintot a számlát vezető pénzügyintézetnek a saját bankszámlájára, majd arról 2002. február 6. és május 3. között hét alkalommal készpénzt - összesen 370.000 forintot - is felvett.

A pénzből 200.000 forintot az elhunyt síremlékére, míg 155.000 forintot a temetésére fordított, a további összeget megtartotta.

A sértett örökös polgári jogi igényt terjesztett elő a terhelttel szemben.

Az ítélet ellen a terhelt és védője a terhelt felmentése végett, a védő ezen túl a büntetés enyhítése érdekében is fellebbezést jelentett be.

A Pest Megyei Bíróság a 2008. június 12. napján kelt 3.Bf.368/2007/8. számú ítéletével az első fokú határozatot megváltoztatta, és a terhelt cselekményét a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző, és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás bűntettének minősítette. Egyebekben az első fokú ítéletet érdemben helybenhagyta.

Az első fokú ítéleti tényállást csupán annyiban egészítette ki, hogy a terhelt a pénz átutalásakor már tudomással bírt az örökhagyó haláláról.

Az első, illetve másodfokú ítélet ellen terhelt védője felülvizsgálati indítványt nyújtott be.

Annak jogalapját a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában jelölte meg, mert megítélése szerint a terhelttel szemben alkalmazott intézkedés - a vagyonelkobzás - törvénysértő. Álláspontja szerint ugyanis - miután a sértett polgári jogi igényt terjesztett elő - annak a Btk. 77. § (5) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem lett volna helye; azzal ugyanis a bíróság a polgári jogi igény kielégítéséül szolgáló vagyont vonta el.

Erre figyelemmel a megtámadott határozatok megváltoztatását és a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés mellőzését kérte a Legfelsőbb Bíróságtól.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta, és indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatokat hatályukban tartsa fenn (BF.2431/2008.).

A nyilvános ülésen a védő és a Legfőbb Ügyészség képviselője indítványát fenntartotta.

A terhelt védője az ügyészi indítványra nyilatkozva írásban tett észrevételeivel lényegében fenntartotta az indítványban leírtakat, és ki is egészítette azt. Arra hivatkozott, hogy a vagyonelkobzás a már általa kifejtetteken túl azért sem lett volna elrendelhető, mert a terhelt a sértettnek az okozott kárból már 1.500.000 forintot megtérített.

A felülvizsgálati indítvány az írásbeli észrevételekben írtakra is figyelemmel a tényállást támadó részében kizárt, egyekben pedig alaptalan.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó; az indítványban a tényállás nem támadható. Ebből következően csak e tényállás alapján vizsgálható az, hogy a vitatott intézkedést a büntető anyagi jogszabályok megsértésével alkalmazták-e.

Az indítványozó akkor, amikor arra hivatkozott, hogy a terhelt az okozott kár egy részét a sértettnek már megfizette, holott ezt az ítéleti tényállás nem tartalmazza, a törvényi tilalom ellenére az irányadó tényállást támadta. Ráadásul az első fokú ítélet indokolása kifejezetten kitért arra is, hogy a terhelt nyilatkozatával szemben megtérítésre nem került sor.

Miután felülvizsgálatnak ez okból nincs helye, az indítvány ezen részével a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem is foglalkozott.

A Be. 416. (1) bekezdés b) pontja szerint azonban felülvizsgálatnak van helye, ha a büntetőjog szabályainak megsértésével a bíróság törvénysértő intézkedést alkalmazott.

A Btk. 77/B. § (5) bekezdés a) pontja szerint nem rendelhető el vagyonelkobzás arra a vagyponra, amely a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetéül szolgál.

Azonban a polgári jogi igény fedezetéül szolgáló vagyponról csak abban az esetben lehet szó, ha annak a bíróság helyt ad, és a terheltet kártérítés megfizetésére kötelezi; ebben az esetben is csak a megítélt polgári jogi igény erejéig.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint azonban nem mellőzhető a vagyonek Kobzása alkalmazása akkor, ha a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. (Legfelsőbb Bíróság BKv. 69. számú véleménye).

A fent hivatkozott kollégiumi véleménynek megfelelően ezen túl is mellőzni kell a vagyonek Kobzást akkor, ha a sértett kárát az ítélet meghozataláig a terhelt más módon megtérítette. Miután azonban az irányadó tényállás ilyen adatot nem tartalmaz, sőt, ennek ellenkezőjére utal, az intézkedés alkalmazása ez okból sem törvénysértő.

Amennyiben a kárnak az ítélet előtti részbeni megtérítését a terhelt bizonyítani tudja, nem felülvizsgálatnak, hanem perújításnak lehet helye.

A felülvizsgálat során a megtámadott határozat a Be. 423. § (4) bekezdése szerint csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és az abban megjelölt ok alapján vizsgálható felül. Ezért a Legfelsőbb Bíróság kizárólag a sérelmezett intézkedés alkalmazásának törvényességét vizsgálta.

Ezen túl a Legfelsőbb Bíróság nem észlelt a 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem.

Így a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2009. március 17.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészár Róza s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

írnok

